

SKOLÁČEK

Ročník: **XXII.**

Školní rok: 2017/2018

Čauky, ahojky, nazdarek...

Opět se hlásím ke slovu, tedy asi lépe k přečtení. Máme tady začátek nového roku a já jsem se dostal na rozcestí, jestli ještě budu mezi Vámi nebo nebudu. Zájem autorů je velmi chabý a už to prostě není to, co to bývalo. Proto, vážení, rozhodnete svými hlasy, jestli mám pokračovat mezi Vámi nebo ne. Během února Vám budou rozdány hlasovací lístky, kde vyjádříte svůj názor na mé bytí či nebytí

Váš Školáček

Na stanici (foto: Pavla Jáňová)

Bylo, nebylo

- * Na prvním stupni proběhl tradiční projektový den „Máme rádi zvířata“. Žáci 4. a 5. ročníku navštívili Přírodovědeckou stanici v Karviné Ráji. Menší děti si vyjely na Dětský ranč do Hlučína.
- * Vycházející žáci se vydali na Úřad práce v Karviné, kde si začali třídit myšlenky o své budoucnosti, co se profese týče.
- * Žáci čtvrtého a pátého ročníku se vydali v rámci učiva přírodovědy do Planetária v Ostravě.
- * Páťáci taky navštívili zámek Fryštát a prohlédli si pokoje a komnaty hlavní budovy.

Před zámek (foto: Pavla Jáňová)

- * Žáci 9.B a osmáci se vydali na výlet do Osvětimi.
- * Mikulášská nadílka má na naší škole již dlouhou tradici a ani letos tomu nebylo jinak.
- * Také Vánoční jarmark proběhl začátkem prosince na chodbách naší školy.
- * Podzimní sběrová akce starého papíru skončila číslem 2 380 kg. Děkujeme všem sběračům.

Elektromagnetické záření v Planetáriu (foto: redakce)

Vážení čtenáři Školáčka,

dne 14. listopadu 2017 proběhly volby členů do Školské rady.

Celkem se z řad zákonných zástupců zúčastnilo z 224 oprávněných voličů 139 a z řad pedagogů se z 19 oprávněných voličů zúčastnilo 16.

Na nové volební období 2018 – 2021 byli zvoleni:

p. Václava Mikulenková, která bude zastupovat zákonné zástupce žáků a

p. Mgr. Kateřina Parchanská, která bude zastupovat pedagogy.

Zřizovatel školy nadelegoval p. Mgr. Martina Bandora.

Děkujeme tímto všem, kteří se voleb zúčastnili a novým členům Školské rady přejeme v nové funkci hodně zdaru a elánu.

Jana Čechovská

Vánoční jarmark (foto: redakce)

Mé poslední prázdniny na základní škole

Tyto prázdniny byly jedny z klidnějších. V červenci jsem si užíval každého pěkného dne. Mnoho času jsem strávil na kole a letním koupališti. Hodně jsem opékal a k večeru si zahrál nějaké počítačové hry.

S novým měsícem přišlo i sychravé počasí. Na začátku měsíce srpna jsme jeli na soustředění do Řeky. Byli jsme zde týden a já už po prvním dnu nemohl. Měli jsme třířázové tréninky zaměřené na hru, koordinaci a vytrvalost. Také jsme zde opékali párky, jednou nás chytla velká bouře. Vařili zde výjimečně dobře a celý pobyt se vydařil. Po příjezdu jsem si užíval pěkné dny na lehátku v bazénu a ty popršené za oknem u televize, kde jsem zhlédl mnoho filmů.

Navštívil jsem i hrado-zámeckou noc na hradě v Karviné – Fryštátě, kde součástí prohlídky bylo i divadelní představení. Konec prázdnin jsem si zpříjemnil v letním kině, kde se mi nejvíce líbil film Špunti na vodě.

V. Čablík, 9.A

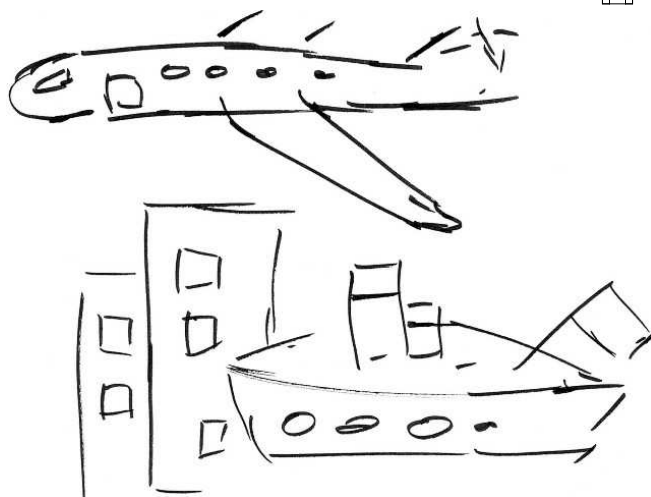

Já v Turecku

Dne 20.7. jsme museli vstávat ve čtyři hodiny ráno z jediného důvodu: Dovolená! Moc jsem se těšil, poněvadž to byla dovolená do jiné země. A do jak daleké země! Turecko vzdálené přes 2000 km bylo naší prázdninovou destinací. Ale jak jistě víte, museli jsme se tam nějak dopravit. Letěli jsme z letiště v Katovicích. Samozřejmě jsem musel na letišti přečkat nudnou pasáž jako odbavování, kontrola osobních věcí atd. Ale já jsem zkusil na to nemyslet. Po více než dvouhodinové kontrole jsme konečně nastoupili do letadla a já jsem se už nemohl dočkat startu. Ještě kontrola letadla a start. Z letadla byl nádherný výhled na krajinu pod námi. Po přistání jsme nasedli do autobusů a byli jsme rozvezeni do hotelů. Náš hotel se jmenoval Sural Resort. Po ubytování a vybalení jsme hned vyrazili k moři, které bylo až překvapivě čisté.

Navštívili jsme i místa jako Green Canyon, Mešitu, místní trhy nebo město Side. Jsem rád, že jsem mohl jet a můžu na Turecko vzpomínat v dobrém.

V. Kožušník, 9.A

Zážitek z prázdnin

Byl druhý týden osmého měsíce a my jsme byli připraveni vyrazit do penzionu v Řece Pod Lípou na letní soustředění. Jakmile jsme dorazili, rozebrali jsme si pokoje. Byl jsem na pokoji s Kristiánem, Dominikem, Kubou, Michalem, Tomášem a Filipem. Zdálo se, že to bude super soustředění, jenže večer po večerce se Kubovi chtělo na záchod, bylo asi půl dvanácté a co se nestalo. Kubu přistihla paní trenérka. Údajně jsme prý porušili večerku, a tak jsme všichni z pokoje museli běžet deset koleček kolem areálu. Jakmile jsme to po snídani doběhali, měli jsme chvíli volno. Pak jsme už měli být před penzionem nachystaní u autobusu na odjezd k hale do Smilovic.

Užívali jsme si volna, a pak jsme se začali chystat. Vyšli jsme a autobus nikde. V tomto momentu jsme věděli, že máme problém. Po chvilce uvažování jsme se vydali do Smilovic pěšky. Když jsme se začali blížit k hale, začali jsme si uvědomovat, že vlastně nevíme, jak paní trenérka zareaguje. Jestli bude ráda, že jsme vůbec přišli nebo budeme mít další problém, protože jsme se vydali sami pěšky pět kilometrů až do Smilovic.

Po dohadování kdo jako první vejde do haly, jsem se odhodlal a vešel jsem jako první. Paní trenérce jsme se omluvili, ale ona dělala, jakože nás neslyší. Poté jsme se začali rozcvičovat, ale nebylo nám to nic platné. Paní trenérku jsme opravdu hodně nazlobili.

Takže jsme absolvovali celou cestu jenom proto, abychom byli vykázáni sednout si na lavičku a dívat se, jak ostatní trénují. Za tohle jsme si vysloužili dalších třiatřicet koleček běhu (za každou minutu zpoždění jedno kolečko) kolem areálu a také jsme se museli z našeho pokoje přestěhovat do jiného, mnohem menšího.

Zbytek soustředění jsme naštěstí už žádné problémy nedělali. Na tento zážitek budeme asi ještě dlouho vzpomínat.

J. Pospíšil, 9.A

Jídlo, plýtvání a jak ho snížit

Jídlo. Věc, kterou má někdo každý den a někdo jiný skoro vůbec. I přes to jím hodně lidí plýtvá. Typický příklad je školní jídelna. Neříkám, že musí každý všechno jíst, ale někdy žáci na jídlo nehodí ani pohled a už to odnáší. Nejspíš jim nedochází, že za to jejich rodiče zaplatili a oni doslova vyhazují peníze. Možná, že kdyby za to dávali vlastní peníze, tak by to hned pochopili. Nebo kdyby si ten oběd zkusili sami uvařit. To by teprve zjistili, kolik je za jedním talířem práce!

(Jiří Winter Neprakta – kreslenyvtip.cz)

A jak je to s cestou jídla? Ano, i jídlo cestuje! Jako příklad si vezměme jablko. Někdo jej musí sklídit ze stromu, ten je v půdě, o kterou se někdo stará. Jablka jsou dále různě skladována a uchovávána tak, aby se nepoškodila. K nám jsou dopravena. Kolik profesí je zde ukryto! Zahradník, sadař, zemědělec, řidič, skladník, prodáváč... Celá tato cesta zatěžuje planetu, kterou máme jen jednu. Třeba já bych podle mé ekostopy potřeboval 1,6 naší planety a to mi nepřijde, že bych ji nějak zatěžoval zrovna v oblasti jídla. Asi bych se měl zamyslet. Často jím ve fastfoodu, který každé jídlo balí do nového plastu nebo papíru na rozdíl od restaurace, kde jíte z talíře, který se umyje a použije ještě několikrát.

S plýtváním jídla jsou spojena i různá onemocnění. Říkáte si, že to není pravda? Například obezita nejčastěji vzniká přejídáním se a nedostatečným pohybem. Bulimie je možná ještě horší. Daný člověk sice jí, ale danou potravu vzápětí vyvrhne.

Určitě jste se setkali i s plýtváním na dovolené. Nejčastěji u snídaně, kde jsou švédské stoly. Lidé zapomenou na přísloví: „Hlad má velké oči“ a nabírají od všeho tolik, kolik ani nemohou sníst. Navíc tam jsou i ostatní, kteří by si možná také dali některé z nabízených jídel, ale už není, došlo...

Při konzumaci jídla bychom si tedy vždy měli vzpomenout na to, co museli ostatní udělat pro to, abychom se mohli dosyta najíst a jídla si vážit.

Tomáš Muller, 9.A

Můj vztah k mobilu

Svůj mobil mám ráda, můžu na něm fotit, volat, psát, poslouchat písničky. Ale nejsem na něm nějak moc závislá a život bez něj si umím představit. A to hlavně proto, že mě kvůli němu málem zajelo auto. Byla jsem pořád na mobilu, koukala jsem do něj dokonce i na přechodu a nedívala se na cestu. Kdyby řidič rychle nezareagoval, tak je asi po mě. Od té doby, když přecházím cestu, tak mám telefon raději v kapse. Mobil je na spoustu věcí užitečný, ale také na spoustu věcí nebezpečný. Já osobně nechápu, pro jsou někteří lidé na mobilu pořád a ztrácí čas. Já si raději zajdu někde na procházku, než abych seděla celý den na mobilu.

Zuzana Šlezarová, 8. třída

CO NESTIHNETE VYŘÍDIT ZA JÍZDY -

(Vladimír Jiránek – kreslenyvtip.cz)

Já a můj mobil

Mobilů jsem měla hned několik. Svůj první mobil jsem dostala, když mi bylo asi osm let. Tento mobil v sobě neměl moc funkcí, takže jsem s ním jen volala, psala SMS a občas něco vyfotila. Na Vánoce 2014 jsem dostala nový mobil, kde už toho bylo víc. Byl tam Facebook, Snapchat atd. O rok později jsem si koupila nový, ale jelikož jsem s ním nebyla spokojená, tak jsem si na začátku toho roku koupila nový. Je to Huawei Y5 II. Řekla bych, že na telefonu závislá nejsem, ale používám ho dost často. Přes mobil komunikuji s přáteli na Messengeru, Instagramu atd. Poslední dobou se na mobilu dívám hlavně na filmy a seriály a skoro vůbec nejsem na Facebooku. Myslím si, že je to opravdu užitečná věc, ale zároveň má nějaké zápory. Tím myslím, že se lidé můžou stát na něm závislí. Také hodně krade čas, že jsou někteří lidé třeba na mobilu, místo toho, aby se učili.

Daniela Huplíková, 8. třída

Stesky 9. A

....na facebooku mám 500 „přátel“. Píšu si asi s třiceti. K čemu mám dalších 470? Nevím. Určitě mi nepomohou, když to budu potřebovat. Ale na druhou stranu mít 500 přátel, kdo to má?

Vojta

....bože, ti řidiči. Co je na tom tak těžkého, převést někoho z bodu A do bodu B?! Stačí kroutit volantem. A ještě k tomu autobus plný důchodců! To je už vražedná kombinace! Ti, co tam ještě neseděli, když jsem nastoupil já, si zaručeně sednou na zastávce u Kauflandu. To nejsou důchodci, to je gang....

Vláďa

....vytáčí mě učitelé, co pořád vyhrožují, že budou volat rodičům, opisují si telefonní čísla z třídnice, tváří se hrůzostrašně a skutek utek.....a pak ještě ti, co nás trestají za chování nebo spíše nechování jiných spolužáků desetiminutovkami....

Kuba

....„úžasná“ věta učitelů: „To sis tady přišel pose-dět?“ To se jim to povídá, když oni už do školy nechodí. A ještě k tomu zjištění, že okolní školy mají ředitelské volno, jenom u nás pořád nic. Tak snad někdy....

Dominik

....„tolerantní“ paní učitelka, kterou vůbec nezajímá, že člověk přijde po nemoci, je celý vyjukaný, spolužáci při zjišťování úkolů tvrdili, že se nic psát nebude a nic „nemáme“ a já se potom nestačím divit. Nafasuju čtve-rec, a pak se můžu potřáhat, abych si to do pololetí opravil. A já se přitom tak snažím....

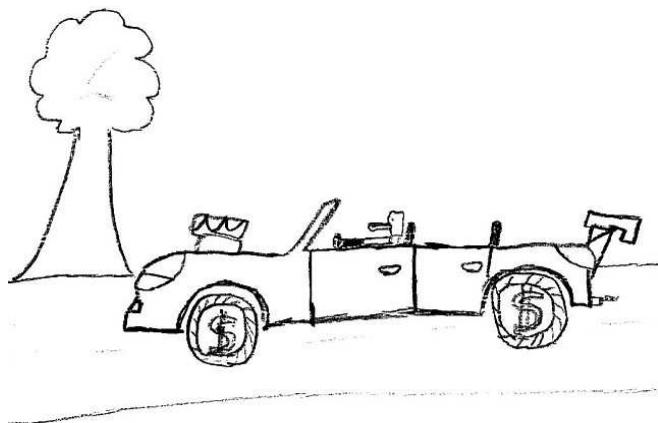
Jirka

....hodiny, pořád něco, pořád nějaký úkol. Ještěže jsou ty přestávky, alespoň se stihnu nasnídat....

Ivo

....„Tohle všechno bude na přijímačkách. Zvlád-nou to i třetíci....“ Mám to zapotřebí? V životě mi to asi nebude k ničemu, ale přijímačky musím zvlád-nout....

Ondra

Adam Kál, 4. třída

....kdo vymyslel budík, to byl prudič. Každé ráno v šest hodin vydává otravný zvuk tak dlouho, dokud ho nepraštím. Ještěže jsou prázdniny! Ty si užívám! A to ticho, když má budík dovolenou....

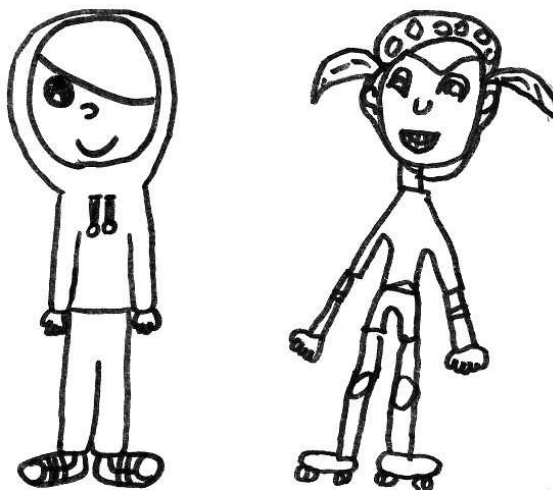
Marek

....rovnátka. Nechápu, proč jim tak dlouho trvá srovnání pár zubů. Ta bolest, kterou musím snášet několik let! Neustálé čištění zubů kdekým kartáčkem a ještě k tomu dvakrát denně!....

Filip

....nachystaná učitelka, co si to vpochoduje do na-ší třídy s papíry a oznámením: „Jdeme psát test.“ A k tomu ještě ten úsměv! Čemu se směje? Mně tedy roz-hodně do smíchu není....píšu....celou hodinu pak bloumám, co dostanu....zvoní....hrají hry na mobilu, ale ne, už zase zvoní....

Tobiáš

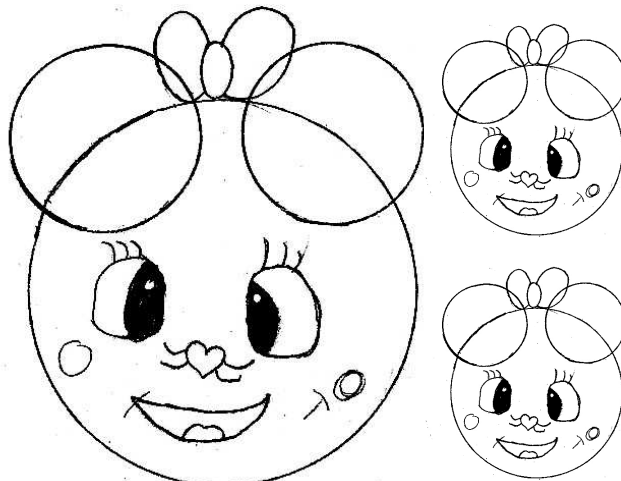

Natálie Boldisová, Adéla Juříková 4. třída

O Martinovi a marťánku Kulíškovi

Byl jednou jeden kluk a ten se jmenoval Martin a strašně moc si přál letět na Mars. A jednoho dne se Martin rozhodl, že si tu raketu postaví sám. Trvalo mu to přibližně dva roky. Jak ji po dvou letech konečně dostavěl, tak si ještě vyrobil skafandr. A pak mohl letět na Mars. Letěl, letěl a pořád letěl až konečně přiletěl na Mars. "Hurááá, hurááá!" zvolal Martin, "konečně jsem na Marsu!!!" Když vyšel z rakety, tak za ním přišel nějaký zelený mužíček. "Jak se jmenuješ?" zeptal se Martin. "Jmenuji se Kulíšek a ty?" "Martin" odpověděl Martin "a budeme kamarádi?" A tak byli kamarádi.

Adéla Juříková

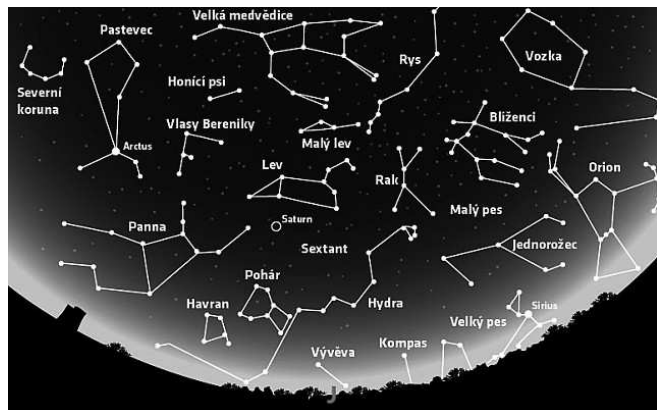

Karolína Kaloková, 4. třída

Vesmírný příběh

Dne 11. 10. 2017 jsme jeli se školou do planetária v Ostravě. Jeli jsme autobusem. Když jsme tam přijeli, tak jsme si schovali batohy do klece a potom nás svolali. Šli jsme po schodech nahoru do promítacího sálu s velkou promítací kopulí. Nebyli jsme tam sami, byli s námi pátáci a tři šestáci. Film byl dobrý, viděli jsme spoustu planet např. Venuši, Neptun, Titán a další. Viděli jsme hodně souhvězdí např. Ryby, Orla, Velký vůz, Malý vůz. Viděli jsme raketu a potom už jsme jenom posvačili a jeli jsme do školy.

Dan Tomikowski

Noční obloha v březnu a dubnu (vtm.e15.cz)

Pátek třináctého

Dnes je pátek 13. a já jsem ve škole. Na to, že je pátek třináctého, tak mám překvapivě dobrý den, dostávám samé jedničky a vše se mi daří. Když škola skončila, jdu domů, je krásný jarní den, vše se zdá být v pořádku a já se těším na pěkné slunečné odpoledne. Ale už v půli cesty jsem si všimla, že jsem zapomněla ve škole mobil. Vracím se tedy zpátky do školy, protože nechci být celý víkend bez mobilu. U školy jsem akorát potkala paní učitelku, která mi školu otevřela a řekla, že až půjdu ven, otevře mi školník. A taky mi řekla: „pan školník tě pustí do třídy, pokud není odemčená, najdeš ho teď na zahradě.“ Poděkovala jsem a šla jsem se tedy podívat nejdřív do třídy. Ta byla otevřená. Hledala jsem mobil pod lavicí, ve skříňce a nikde nebyl. Najednou jsem slyšela zvonění z mé kapsy! Měla jsem mobil v kapse. Tak jsem šla do té školy zbytečně. Šla jsem tedy zpátky ke vchodu, už jsem chtěla být venku, jenomže bylo zamčeno a musela jsem sehnat školníka. Ten ale na zahradě nebyl. No jo, pátek třináctého! Hledala jsem ho po celé škole, ve všech třídách, ale nenašla jsem ho. Volala jsem mamce, ta to nebrala. Nevěděla jsem, co mám dělat. Volala jsem učitelce a řekla jí, co se stalo a jestli by mi nemohla otevřít. Až za půl hodiny přišla ke škole a pustila mě ven, jinak bych asi trávila celý víkend ve školní budově! A v tom, když mi otevírala, tak školník přicházel z dílny. Že mě to nenapadlo! Nejraději bych v tu chvíli utekla pryč! Ale to už tak v pátek 13. bývá, no ne?

Anna Mišenková, 8. ročník

Můj pátek třináctého

Je pátek třináctého a já jsem byl ráno sám doma, protože sestra měla na sedmou a tatka jel brzy do práce. Když jsem otevřel oči, tak všude byla tma, rychlým pohybem ruky jsem rozsvítil světlo a šel se do koupelny přichystat. Poté jsem si rychle nabalil věci do školy a vyrazil. Snad mě dneska nic špatného nepotká, když je ten pátek 13. Vyšel jsem z domu a vše se zdálo být v pohodě. Ve škole jsme s klukama o přestávce hráli házenou jako obvykle, akorát jsme v ten den rozbili zrcadlo, tak to se nám moc nepodařilo. No a potom už to pokračovalo. Neslyšel jsem zvonění, a tak jsem zůstal sám ve třídě. Bylo mi divné, že je všude takové ticho, tak jsem rychle popadl všechny věci a utíkal do učebny zeměpisu. Šel jsem rychlým krokem kolem WC a slyšel jsem nějaké divné zvuky. Všude byla navíc tma, protože tam byla prasklá žárovka. Vešel jsem dovnitř a na konci stála nějaká postava. Vyděsil jsem se. Posvítíl jsem mobilem, abych lépe viděl a zděsil jsem se. Utíkal jsem, co mi síly stačily, protože to bylo něco hrozného a ta postava utíkala za mnou. Nakonec jsem ale zjistil, že to byl spolužák z devítky. Jemu to připadalo hrozně směšné, že mě tak vystrašil, ale mně v tu chvíli do smíchu nebylo. Naštěstí se už blížil konec a já se po obědě vydal domů. Ale alespoň už nebyla taková tma jako ráno. Když jsem dorazil domů, byl jsem zase sám doma a měl jsem nepříjemný pocit. Do toho jsem zase slyšel nějaké zvuky, které se ozývaly z vedlejšího pokoje. Popadl jsem nůž z kuchyně a šel jsem se tam podívat. Už jsem toho měl za celý den akorát dost. Vešel jsem do pokoje, volal jsem, kdo tam je, rozhlížel se, ale nikoho neviděl. Jen ty zvuky pořád pokračovaly. A zase něco slyším. Najednou jsem si uvědomil, že je to budík a já vstávám, to všechno byl jenom sen. Ale ne, probudil jsem se do pátku třináctého, celý den mám před sebou!

Jakub Kubisa, 8. ročník

Téma – HRDINA

Žáci osmé a deváté třídy se před výletem do polské Osvětimi v hodině literatury a dějepisu seznámili se zajímavou postavou II. světové války, a to Annou Frankovou.

Je třeba připomenout, že Anna Franková není typická hrdinka románů nebo filmů, které známe, ale jedná se spíše o obyčejnou dívku, která byla nucena prožít neobyčejné věci. Ve čtyřicátých letech 20. století, v době, kdy měla čtrnáct let, trávila se svou rodinou ukryta v malém prostoru ve svém domě v Amsterdamu, jelikož v té době v Evropě zuřila II. světová válka a rodina byla v nebezpečí. Anna Franková a její příbuzní byli židovského původu a každým dnem jim hrozilo, že budou odvedeni do koncentračního tábora. Dva roky se skrývali a mladá Anna psala každý den tajný deník, do kterého psala své pocity, se kterými se nemohla nikomu svěřit, poznámky a podrobně zaznamenávala i události, které se odehrávaly v té době. Nakonec byla s rodinou objevena a všichni byli posláni do koncentračních táborů. Z rodiny přežil pouze Anin otec.

Přestože dívka ve válce zemřela, stala se nesmrtelnou, protože byly objeveny její zápisky a po válce byly vydány v knize, která je známá po celém světě jako „Deník Anny Frankové.“

Žáci si v hodině přečetli životopis zmíněné dívky, a také úryvky z jejich poznámek a vydaného deníku. Na závěr měli popřemýšlet a rozhodnout, zda je či není Anna Franková pro ně hrdinkou. A tady si můžete přečíst některé zajímavé názory:

Anna je hrdinka, jelikož dokázala dva roky vydržet zavřená v nějaké místnosti s osmi lidmi. Každý den žila ve strachu a nejistotě, ale musela to zvládnout. To já bych už určitě zkolabovala. Podle mě je hrdina každý člověk, který prožil hrůzy války

J. Mazalová, 9.B

A. Franková určitě hrdinka je, protože dokázala vydržet tak dlouho schovaná v neustálém strachu. Pokud by však dokázala přežít, byla by lidmi vnímána jako větší hrdina té doby

M. Fejfič, 9.B

A jaký je váš názor?

Priscilla

Již osmý rok probíhala na naší škole sbírka na Priscillu. Od roku 2010 posíláme Priscille částku 5 000 Kč na studium. Priscilla nyní studuje třetí ročník střední školy. V červnu 2018 bude skládat závěrečné zkoušky a pokud bude úspěšná, chtěla by pokračovat ve studiu na univerzitě nebo na polytechnické škole. V prosinci Priscilla poslala dopis, ve kterém nám mnohokrát děkuje za náš finanční příspěvek a také za dopis, který jsme ji poslali. Píše, že se ve škole bude snažit, aby dosáhla, co nejlepších výsledků. Letos naši žáci přispěli částkou 4 900 Kč.

SPORT

Přespolní běh – městské kolo

25. 9. 2017

Na bedně bez bedny (foto: Ivo Rafaj)

St. žáci

Marek Sekáč	1. místo!!!	Adam Podhrazský	3. místo
T. Muller	5. místo	A. Egri	6. místo
M. Folwarczný	12. místo	M. Fejfič	19. místo

J. Duna 34. místo

Družstvo – 1. místo!! – postup do okresního kola

MI. žáci

Šimon Klus	2. místo!!
F. Nižnik	6. místo
M. Girga	10. místo
P. Červenka	11. místo
J. Bielczyk	20. místo

MI. žákyně

N. Drechslerová	8. místo
M. Sosnová	10. místo
D. Šurková	13. místo
M. Hrdličková	18. místo
D. Golisová	20. místo
E. Pawlusová	25. místo

Družstvo – 2. místo

Družstvo – 3. místo

Atletický čtyřboj – okresní kolo – Havířov

27. 9. 2017

60 m

7,7 Duna	2. místo
8,1 Sekáč	
8,5 Podhrazský	
8,8 Egri	
8,9 Chochrun	

1000 m

3:14 Sekáč	1. místo
3:16 Podhrazský	2. místo
3:27 Duna	
3:40 Egri	
4:00 Chochrun	

Dálka

444 Podhrazský
415 Egri
359 Chochrun

Výška

158 Sekáč	2. místo
150 Duna	

Koule

11,82 Duna	1. místo
9,40 Podhrazský	

Kriket

64,5 Chochrun	1. místo
63,7 Sekáč	2. místo
37,5 Egri	

Družstvo – 2. místo – 6513 bodů

Družstvo na bedně (foto: Ivo Rafaj)

Přespolní běh – okresní kolo – Havířov

27. 9. 2017

St. žáci - 1900 m

3. Podhrazský	4. Muller
9. Egri	10. Duna
15. Folwarczný	16. Fejfič

Opět na bedně (foto: Ivo Rafaj)

Šplh – městské kolo

31. 10. 2017

st. žáci

2,46 Karel Kudláček – 2. místo!!

3,51 Banert

3,52 Egri

ml. žáci

6,16 Mazal

6,64 Bagier

6,88 Vavříček

Družstvo – 2. místo!!

ml. dívky

5,62 Jankovská

10,64 Drechslerová

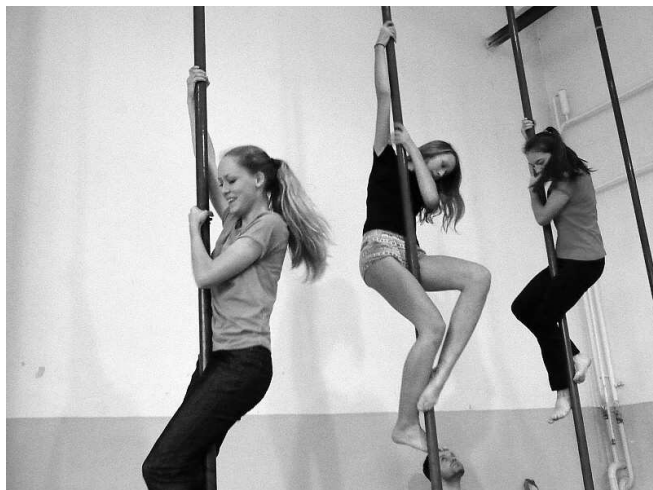
11,66 Šurková

st. dívky

5,60 Javorská

6,57 Ficová

7,05 Pawlusová

Družstvo na tyčích (foto: Lucie Hudečková)

Florbal – st. žáci – městské kolo

14. 11. 2017

Slovenská – U Lesa 3:1

Slovenská – U Studny 1:1

Slovenská – Borovského 0:3

Slovenská – Mendelova 0:3

Slovenská – Petrovice 0:4

4. místo

Hráli:

Duna 3, Kubica 1, Kožušník, Sekáč, Muller, Niemiec, Podhrazký, Fajfr, Folwarczný, Kudláček

Florbal (foto: Ivo Rafaj)

MK ve skoku vysokém

4. 12. 2017

Mladší žákyně

Šajnohová Vanessa 115 cm

Drechslerová Nela 110 cm

Trojáková Martina 110 cm

Starší žákyně

Kokyová Tereza 120 cm

Buryová Vendula 115 cm

Csatová Anežka 115 cm

Chlapecký skok vysoký

11. 12. 2017

St. žáci

155 Sekáč

150 Podhrazský

145 Kudláček

5. místo

ml. žáci

130 Míra

125 Bielczyk

125 Vavříček

Šplh – okresní kolo – Havířov

2,7 Kudláček

3,1 Banert

3,9 Egri

4,0 Duna

Družstvo – 3. místo!

4. místo

7. místo

10. místo

11. místo

12. 12. 2017

Čtvrťáci se těší na miniházenou (4+1), které stále probíhá

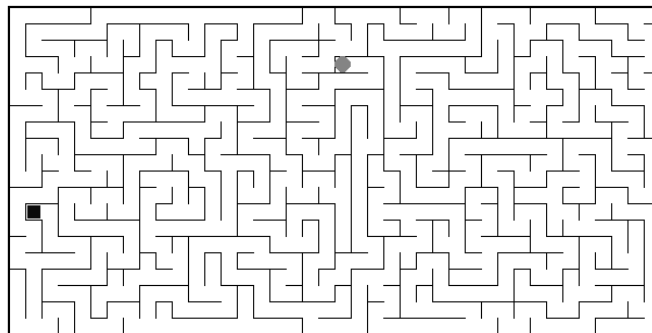
Čtvrťáci (foto: redakce)

Prvníci si už také umí hrát s míči

12. 12. 2017

Hrátky míčové (foto: Petra Schulzová)

Redakce: Pavla Jáňová, Tomáš Jančar a autoři příspěvků.

Obálka – Nela Drechslerová, 7. tř., foto a kresby – autoři uvedení pod obrázkem.

Školáček č. 1

Ročník XXII. 2017/2018